

398

1764. Κληρονομική διανομή ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 299, σ. 274. Πρβλ. αὐτόθι, σ. 277–278.

«... ἔστοντας καὶ νὰ ἀπέθανεν ὁ Γ.Σ. καὶ ἐφῆκεν κληρονόμον τὸ κύρη του καὶ τῇ μάννῃ του καὶ τῇ γυναῖκαν του... ἐμοίρασα(ν) τὰ πάντα κατὰ τὸ σερὴ τῆς κρίσης...».

399

1764–1774. Ὁ πΚ. Σαμουήλ ἀναδιωργάνωσε τὸ «Κοινὸν Ταμεῖον» τοῦ Πατριαρχείου, ἰδρυθὲν πρὸς καταβολὴν τοῦ βαρυτάτου «δώρου» πρὸς τὴν Πύλιν, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐκάστοτε πΚ.

Κατώρθωσεν οὗτος νὰ καταθέτουν τὰ ὀρφανὰ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ ἰδίως τῶν ἀξιωματικῶν Γιανιτσάρων τὴν περιουσίαν των, ἐπὶ τόκῳ, οὕτω δὲ οἱ τελευταῖοι ἐπροστάτευον τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἀπὸ τῶν αὐθαιρεσιῶν τῶν τούρκων ὑπαλλήλων. Παρατίθεται ὁλόκληρος ἡ σχετικὴ εἵδησις, ὡς ἀνέκδοτος, ἐν 434, φ. 28 ὑποσ. 1.

«Le trône patriarcal de Constantinople immédiatement après la prise de cette capitale par les turcs, obtint des privilèges et des immunités. Bientôt une grande partie de ces prérogatives fut nominale. Le siège patriarcal, comme pivot de toutes les affaires de la Nation, fut sujet à des vexations continuelles et forcé de faire des dépenses considérables; il s'affaissait journellement sous le poids de ses dettes. Le Synode grec, pour y faire face, ainsi que pour manifester la détresse du trône patriarcal, établit formellement une espèce de Banque appelée Caisse Commune. Cette Banque était garantie par tous les archevêques sujets de l'Empire Ottoman, excepté ceux de l'île de Chypre, de Valachie et de Moldavie. Elle contractait des emprunts avec des particuliers et en payait régulièrement les intérêts, trois et quatre pour cent. Les archevêques, à leur nomination, se chargeaient, chacun proportionnellement à ses revenus, d'une partie de cette dette publique. On payait les intérêts et on amortissait une partie chaque année. Le patriarche de Constantinople Samuel établit cette Banque sur une base plus solide et en même temps très salutaire pour la Nation; il fit que des orphelins musulmans et particulièrement ceux des officiers janissaires de Constantinople plaçassent leur patrimoine sous le nom de Yetim aktjassi, ou argent des orphelins, dans cette Banque. Ainsi en la mettant sous la protection immédiate des Janissaires, Samuel fournit au Synode une arme défensive contre les vexations des fonctionnaires turcs, soit dans la capitale, soit dans les provinces.»

400

1764–1774. Ὁ πΚ. Σαμουήλ Α' διέλυσε τὴν ἐκπαλαι ἐπικρατοῦσαν ἀμβολίαν, συγχωρήσας ἵνα δύο ἀδελφοὶ λαμβάνωσι δύο πρῶτας ἐξαδέλφας.

(Αὕτη ἡ περὶ τοῦ γάμου τούτου συγχώρησις ἐγένετο οὐχὶ παρὰ τοῦ πατριάρχου μόνου,

ὅστις δὲν ἠδύνατο νὰ μετακινήσῃ ὄρια ἀρχαῖα, ἀλλὰ, κατὰ πρότασιν τοῦ πΚ., ἐγένετο παρ' ὅλης τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, δι' ἐκκλησιαστικοῦ Τόμου, εἰς ὃν συνυπέγραψαν καὶ οἱ πατριάρχαι Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, παρενδημοῦντες τότε ἐν Κπ.)· ἐν 225, σ. 156 καὶ 320 σημ. 256 καὶ ἐν 70, Α' σ. 261.

401

1765. Κοινὴ διαθήκη δύο ἀδελφῶν γυναικῶν, ἐν Ἰκαρίᾳ, ἐν 243, σ. 85.

«... ἐπειδὴ καὶ δὲν μᾶς ἔδοσεν ὁ Θεὸς τέκνα καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ δουλέψωμεν, νὰ κυβερνηθοῦμεν, ἐπήραμε τὸν Γ.Φ. ψυχοπαῖδι καὶ γράφομέν του ὅ,τι καὶ ἂν ἔχωμεν σπίτια, ἀμπέλια, χωράφια, δένδρα, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, πατρικά καὶ μητρικά μας... Νὰ τὰ κρατᾷ τὸ ψυχοπαῖδι μας, νὰ ἐορτάζῃ τὶς ἐκκλησίες μας καὶ νὰ μᾶς γεροντοβοσκήσῃ ἕως τὰ γεράματά μας καὶ νὰ μᾶς ἐμνημονεύσῃ ἀποθανόντα μας, ὡς καθὼς εἶναι τὸ συνήθειον τοῦ τόπου...».

402

1765. Νομικὸν Πρόχειρον ἐξενεχθὲν ὑπὸ πάντων τῶν καθολικῶν νομίμων ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ πολιτικῶν παρὰ τοῦ... πρώην μεγάλου παχαρνίκου Μιχαήλ Φωτεινοπούλου Χίου. Ὅπερ καὶ μεταφρασθὲν παρὰ τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐλληνικὴν ἀπλὴν διάλεκτον, διηρέθη εἰς τρία βιβλία. Ἀνθολογία βασιλικῶν νόμων καὶ ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, ὀνομασθὲν...

Ἐδ. ὑπὸ Π. Ζέπου (ὡς ΙΖ' τόμος τοῦ ΑἰΔ (1950-1959), ἐκ χφ. τοῦ Κρατικοῦ Ἀρχείου Ἰασίου. Πρβλ. 356, σ. 523-525.

403

1765. Διάταγμα, ἀπὸ 7 Αὐγούστου, τοῦ γκενεράλη Κερκύρας Πριούλη, περὶ ἀνεκκλητήτου ἀποφάσεων Μ. πρωτοπαπᾶ ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων (διαζυγίων κλπ.), μνημ. ἐν 276, σ. 114.

404

1766. Ἐγγραφον ἀπὸ 25 Ἰαν. τοῦ δραγομάνου τοῦ Στόλου Νικ. Ρωσσέτου πρὸς τοὺς «προεστοὺς καὶ ἐπιτρόπους» τῆς νήσου Μυκόνου, ἀνέκδοτον,

ἐν ΓΑΚ, φάκ. Μυκόνου 140.

«... ἐλάβαμεν τὸ γράμμα σας... καὶ εἶδαμεν ὅπου μᾶς γράφετε νὰ πασχίσωμεν νὰ λάβετε τὸ νησί σας μακτοῦ. Ὅθεν κατὰ τὴν ζήτησίν σας ἐπαραστάθημεν... τὸ ἱλτζάμι τοῦ νησιοῦ σας τῆς νῦν τρεχούσης χρονιᾶς ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν αὐθέντου, ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ραγιαδες μακτοῦ καὶ ἔδωσαν τὸ πεσίνι κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ ὁμολογίαν διὰ

